

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. гр. Хасково, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА З. ЖИСОВА

при участието на секретаря Михаела Кр. Стойчева
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА З. ЖИСОВА Гражданско дело №
20225640102315 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 45, ал.1 от Закона за задълженията и
договорите (ЗЗД) от ЕТ „Пламен Петков-Бултранс“, ЕИК 123540558, със седалище и адрес
на управление град Стара Загора, ул. „Стоян Михайловски“ №4, със съдебен адрес
***** против М. К. К., ЕГН: *****, с адрес: *****.

Ищецът твърди, че като ЕТ извършвал вътрешни и международни превози на
пътници и товари и съответно като превозвач бил изпълнител по договор за специализиран
превоз на пътници по маршрут град Хасково - село Ангел Войвода. Този превоз се
осъществявал с автобус „*****“ с рег. № *****, собственост на едноличния търговец,
който автобус се управлявал от водача М.С.О., живущ в село Ангел Войвода, община
Минерални бани и нощувал в същото село.

Посочено е още в исковата молба, че на 16.03.2022 г. сутринта водачът на автобуса
М.О. се обадил на друг работник от фирмата - Г.С. и му съобщил, че нямало да може да
извърши превоза на пътници, тъй като известно за него лице от същото село – ответникът
М. К. К., нанесъл удари с метална щанга по автобуса, като в резултат на това имало счупени
предно и странични стъкла, огледала, стъкла на габаритите, стоповете и мигачите и имало
повреда по каросерията.

Изложени са твърдения, че по случая незабавно били уведомени органите на МВР и
било образувано досъдебно производство № 194/2022 г. по описа на РУ - Хасково. С
определение от 03.08.2022 г., постановено по НОХД № 679/2022г., Хасковският районен
съд одобрил споразумение между М. К. К. и Районна прокуратура - Хасково, съгласно което

ответникът в настоящото производство бил признат за виновен в това, че на 16.03.2022г. в село Ангел Войвода, община Минерални бани повредил чужда движима вещ - автобус „*****“ с рег. № *****, собственост на ЕТ „Пламен Петков – Бултранс“, като счупил предно панорамно стъкло, стъкло на предна дясна врата, стъкло на предна лява врата, стъкло на предно ляво огледало за задно виждане, стъкло на предпоследен ляв прозорец, стъкло на последен десен прозорец, стъкло на габаритите, стоповете и задните мигачи и повредил каросерията чрез нанасяне на удари с метална щанга - престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК, като за това престъпление и за други извършени по същото време престъпления му било определено едно общо наказание „Пробация“, за срок от 12 месеца, с пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес и задължителни периодични срещи с пробационен служител.

Ищецът поддържа, че независимо, че в протокола от съдебното заседание по НОХД № 679/2022 г. на ХРС било посочено, че причинените с престъплението имуществени вреди били възстановени, до настоящия момент това не било сторено от ответника. Сочи, че вследствие на извършеното от ответника престъпление автобусът му се оказал негоден за използване по предназначение, което наложило извършването на ремонт за поправяне на причинените му щети, който ремонт възлизал общо на 7 392, 00 лева.

Сочи, че съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД всеки бил длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. За имуществените вреди обаче, които ответникът му нанесъл в следствие на извършеното от него престъпление, ищецът не бил получил обезщетение, поради което същият имал правен интерес от предявяване на настоящия иск.

По изложените съображения, иска от съда да постанови решение, с което ответникът бъде осъден да му заплати сумата от 5527,00 лева (след допуснато изменение в размера на предявените искове в съдебно заседание, проведено на 15.02.2023 г.), представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди - повреди на собствената му движима вещ автобус „*****“ с рег. № *****, изразяващи се в счупване на предно панорамно стъкло, стъкло на предна дясна врата, стъкло на предна лява врата, стъкло на предно ляво огледало за задно виждане, стъкло на предпоследен ляв прозорец, стъкло на последен десен прозорец, стъкло на габаритите, стоповете и задните мигачи и повреждане на каросерията чрез нанасяне на удари с метална щанга, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на причиняване на вредите до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се и направените разноски по делото, за което е представен списък по чл.80 ГПК.

В едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 от ГПК не е депозиран писмен отговор на исковата молба от ответника, който се явява лично в съдебно заседание като заявява, че няма възможност да плати търсената сума от ищеца.

Съдът, като взе предвид разпоредбите на закона, събраните по делото доказателства и становищата на страните, съобразно чл.235 ал.2, вр. чл.12 ГПК, приема за установено от

фактическа страна следното:

Със Споразумение № 151 от 03.08.2022 г., постановено по НОХД № 679 по описа за 2022 г. на Районен съд – Хасково, подсъдимият М. К. К. е признат за виновен включително и за това, че 16.03.2022 г., в ***** повредил чужда движима вещ - автобус марка „*****“ с рег. № *****, собственост на ЕТ „Пламен Петков – Бултранс“, ЕИК 123540558, като счупил предно панорамно стъкло, стъкло на предна дясна врата, стъкло на предна лява врата, стъкло на предно ляво огледало за задно виждане, стъкло на предпоследен ляв прозорец, стъкло на последен десен прозорец, стъклата на габаритите, стоповете и задните мигачи и повредил каросерията чрез нанасяне на удари с метална щанга на обща стойност 1865,50 лв. – престъпление по чл.216, ал.1 НК, като за извършени в съвкупност с описаното престъпно деяние други такива, му е наложено общо наказание „Пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 12 месеца с периодичност на явяване и подписване пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице от 2 пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 12 месеца. Съдебният акт е влязъл в сила на 03.08.2022 г.

По делото като писмено доказателство се прие и представен от ответника служебен бон от 18.05.2022 г. за паричен превод на сумата от 1865,50 лв. с посочен подател М. К. К. и получател П.В.П..

Според Свидетелство за регистрация на МПС част I с № 009082801 за автобус ***** с рег. № *****, рама № WMA469ZZZ1G152589 последният е собственост на ЕТ „Пламен Петков – Бултранс“ гр.Стара Загора, ищец в настоящото производство.

Видно от Фактура № 0000011590 от 20.04.2022 г. с получател ищеца и изпълнител „Български автостъкла“ООД, за извършени услуги – монтаж врата дясна с ДК № *****; демонтаж/монтаж стъклопак. 3-ти лъв, 4-ти десен с ДК № *****; монтаж подвижно ляво шофьорско стъкло с ДК № *****; демонтаж/монтаж MAN челно с ДК № *****; автобусни стъкла MAN-UGARTE стр.4-ти десен стъклопакет; автобусни стъкла MAN-UGARTE – дясна врата; автобусни стъкла MAN-UGARTE – подвижно ляво шофьорско ст.; автобусни стъкла MAN-UGARTE 3-ти лъв стъклопакет и автобусни стъкла MAN-UGARTE черно /з/, е начислена от издателя сума в общ размер с ДДС от 5232,00 лв.

С Преводно нареждане от Юробанк България АД от 20.04.2022 г. от ищеца е наредено плащане по проформа фактура № 0000011740/19.04.2022 г. на „Български автостъкла“ООД на сумата от 5232,00 лв.

За извършена услуга: ремонт и бояджийски услуги на автобус MAN с рег. № *****, цвят бял с шаси № WMA469ZZZ1G152589 на стойност с ДДС 2160,00 лева е издадена Фактура № 1000000001 от 05.08.2022 г. с доставчик „БГ Транс – 77“ЕООД и получател ЕТ „Пламен Петков – Бултранс“, платена от ищеца на доставчика, според представеното по делото Преводно нареждане от Юробанк България АД от 01.09.2022 г.

За изясняване на делото от фактическа страна и по искане на ищеца, съдът назначи и

изслуша съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение следва да се приеме като компетентно и обективно дадено, а и не оспорено от страните. Съгласно заключението, размерът на причинените щети на автобус ***** с рег. № ***** възлиза на 5232,00 лв., а необходимата сума за извършване на съответните ремонти (за труд) е 2160,00 лв. След приспадане на изплатената от ответника на ищеца сума в размер на 1865,00 лв., вещото лице е изчислило, че останалата дължима сума за покриване на направените разходи за отстраняване на нанесените щети на автобус ***** с рег. № ***** е 5527,00 лв.

По делото са събрани и гласни доказателства посредством разпита на свидетелите М.С.О. и Г.Ю.Т..

От разпита на свид. М.С.О. се установява, че ответникът на процесната дата – 16.03.2022 г. в село Ангел Войвода, общ.Минерални Бани, обл.Хасково е чупил стъклата на автобус ***** с рег. № ***** с щанга, както и че е хвърлял керемиди по автобуса, а последствие е извършил и такива действия в кръчмата до пристигане на полиция. Съдът кредитира тези показания изцяло, тъй като са логични и последователни, а и кореспондират на останалите събрани по делото писмени и гласни доказателства.

Свид. Г.Ю.Т., който не е бил пряк свидетел на инцидента описва в разпита си щетите по автобуса на следващата сутрин, които съответстват на описаните в исковата молба такива. И неговите показания съдът кредитира, доколкото съответстват на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Предявени е иск с правно основание чл. 45, ал.1 от ЗЗД, който е процесуално допустим.

Разгледан по същество, искът за причинени от деликт имуществени вреди, след допуснатото изменение в размера му, е изцяло основателен като съображенията за това са следните:

Фактическият състав на непозволеното увреждане обхваща следните елементи: деяние, противоправност на деянието, причинна връзка и вина. За да се приеме, че е налице деликт, всички елементи трябва да съществуват в единство. В тежест на ищеца е да докаже наличието на елементите от фактически състав на основанието, на което претендира ангажиране отговорността на ответника, а именно: противоправно поведение от страна на делинквента, вреда, причинна връзка между деянието и претърпените вреди. Вината като елемент от състава на непозволеното увреждане, се предполага до доказване на противното, съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, при което тежестта да обори законовата презумпция се възлага на ответника.

С оглед разпоредбата на чл. 300 ГПК, според която влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, и тъй като в случая е безспорно установено, че със Споразумение №

151 от 03.08.2022 г., постановено по НОХД № 679 по описа за 2022 г. на Районен съд – Хасково, приравнено по правни последици, съгласно трайната съдебна практика на влязла в сила присъда, подсъдимият и ответник в настоящото производство М. К. К. е признат за виновен да е извършил престъпление по чл.216, ал.1 от НК, съдът намира за доказана по несъмнен начин първата от кумулативно изискуемите предпоставки от фактическия състав на основанието, на което се претендира обезщетение за имуществени вреди – противоправно деяние, извършено от страна на ответника, а именно повреждане на чужда движима вещ – автобус марка „*****“ с рег. № *****, собственост на ищеца, за което е ангажирана и наказателната му отговорност при форма на вина – пряк умисъл.

С оглед квалификацията на престъплението, а именно – чл.216, ал.1 от НК, следва да се посочи, че настоящият съдебен състав възприема формираната трайна съдебна практика на ВС, както и на ВКС / напр. Решение № 25 от 17.03.2011г. по т.д.№ 411/2010г. на ВКС, ТК, II т.о.; Решение № 22 от 05.05.2011г. по т.д.№ 368/2010г. на I т.о. на ВКС; Решение № 135 от 13.10.2014г. по т.д. № 3945/2013г. на ВКС, ТК, I т.о. ; Решение № 896/26.03.1971г. по гр.д.№ 130/1971г. на I г.о., Решение № 2293 от 15.11.1976 по гр.д.№ 1789/76 на I г.о., Решение № 53 от 02.11.1981г. на ОСНК на ВС, Решение № 3421/18.01.1980г. по гр.д.№ 1366/1979г.-I г.о., Решение № 2759/26.09.1981г. по гр.д.№ 2095/1981г.-I г.о./, според която влязлата в сила присъда относно размера на причинените вреди формира сила на пресъдено нещо, поради което е задължителна за гражданския съд само когато размерът на вредите е елемент от фактическия състав на престъплението. Когато деянието не обхваща във фактическия си състав размера на щетата, приетото в присъдата не е задължително. Констатации за други факти, които не са елемент от престъпния състав, не се ползват със силата на пресъдено нещо и нямат обвързваща сила.

Съгласно разпоредбата на чл.216, ал.1 от НК, който унищожи или повреди чужда движима вещ, се наказва с лишаване от свобода до пет години. Престъплението по цитираната законова разпоредба е резултатно. Независимо, че наличието на имуществена стойност на унищоженото или повреденото има значение за осъществяването на наказателния състав, това релевантно за обективния признак на деянието стойностно измерение, не е равнозначно на дефинираната в конкретните състави на НК „имуществена вреда“ /значителна имуществена вреда –чл.341, чл.343, ал.1, б.”а”, чл. 356 ”е” от НК; значителна вреда - 171, ал.4, чл.216, ал.5, чл.330, ал.3 от НК; значителна щета - чл.219 НК/. Следователно, имуществените вреди не са предмет на установяване в наказателното производство като елемент от състава на престъплението по чл.216, ал.1 от НК. Причиняването на значителни вреди е елемент от друг състав- на престъплението по чл.216, ал.5 НК. Поради изложеното, приетият с присъдата по чл.216, ал.1 от НК размер на увреденото имущество не е задължителен за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици, тъй като с оглед разпоредбата на чл.300 ГПК, присъдата има задължителен характер относно извършването на деянието, с оглед на всички негови признаци, доколкото са въздигнати като елементи на престъпния му състав. Деянието по чл.216,ал.1 НК не обхваща във фактическия си състав размера на щетата.

В настоящото производство, страните могат да установяват размера на вредите с допустимите доказателства, тъй като приетото стойностно измерение на щетата не се обхваща от задължителния характер на присъдата за престъплението по чл.216, ал.1 от НК. В случая обаче липсва спор и относно вида и обема на вредите, намиращи се в причинна връзка с инцидента от 16.03.2022 г., които несъмнено се установяват след съвкупната преценка на представените от ищеца и ответника писмени доказателства, както и от заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза. Видно от описаните по горе писмени доказателства, след приспадане на изплатената от ответника сума в размер на 1865,00 лв., необходимата сума за покриване на направените разходи за отстраняване на нанесените щети на автобус ***** с рег. № ***** възлиза на 5527,00 лв. Те са се изразили в счупване на предно панорамно стъкло, на стъкло на предна дясна врата, стъкло на предна лява врата, стъкло на предно ляво огледало за задно виждане, стъкло на предпоследен ляв прозорец, стъкло на последен десен прозорец, стъкла на габаритите, стоповете и задните мигачи и в повреждане на каросерията, за което се е наложил демонтаж да увредените детайли, подмяната им с нови, респ. монтажа им, както и в ремонт и бояджийски услуги по отношение на процесния автобус.

Ето защо, съдът намира за доказан както по своето основание, така и по размер искът за обезщетяване на претърпените от ищеца имуществени вреди от инцидента. Несъмнено, те се намират и в пряка причинно-следствена връзка с осъщественото от ответника деяние, който факт е допълнително доказателствено обезпечен и посредством събраните гласни доказателства (разпита на свидетелите М.С.О. и Г.Ю.Т.). Важно значение в случая има и извършеното от ответника частично плащане, което следва да се приеме като извънсъдебно признание на неизгоден за него факт, независимо от това дали мотивите за извършването му са породени от възможността наказателното производство спрямо него да приключи по реда на предвидените в НПК диференцирани процедури, даващи възможност за налагане на по-леко от предвиденото в закона наказание. По тези съображения предявеният иск за имуществени вреди, като основателен и доказан следва да се уважи в пълния му предявен размер за сумата от 5527,00 лева.

Тази сума е дължима ведно с поисканата законна лихва върху нея от датата на причиняване на вредите - 16.03.2022 г. до окончателното ѝ изплащане. Съдът приема, че лихвата върху присъденото обезщетение се дължи именно от датата на увреждането, на деликта, като се има предвид, че лихвата има за функция и по принцип представлява обезщетение за забавено изпълнение на парично задължение. Следва да се съобрази и разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД, по смисъла на който деликвентът носи отговорност за лихва от деня на непозволеното увреждане. /в този смисъл е и Решение № 1518/22.8.1959 година по гр. дело № 3616/1959 г., ВС, III г. о. /.

С оглед изхода на делото и изричното искане на ищеца за разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, единствено на същия следва да се присъдят такива, а именно сумата от общо 1070,00 лева, от които сумата от 820,00 лева за заплатено адвокатско възнаграждение и сумата от 250,00 лева за възнаграждение за вещо лице, съобразно ангажираните

доказателства за извършването им и представения списък по чл.80 ГПК.

Съгласно чл. 83, ал. 1, т.4 ГПК ищецът е освободен от внасяне на държавна такса, поради което и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да заплати по сметка на РС-Хасково държавна такса в размер на 221,08 лева съобразно размера на присъденото обезщетение.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.45, ал.1 от ЗЗД, М. К. К., ЕГН: *****, с адрес: *****, да заплати на ЕТ „Пламен Петков-Бултранс“, ЕИК 123540558, със седалище и адрес на управление град Стара Загора, ул. „Стоян Михайловски“ №4, *****, сумата от 5527,00 лева, представляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди – повреди на собствената му движима вещ - автобус „*****“ с рег. № *****, изразяващи се в счупване на предно панорамно стъкло, стъкло на предна дясна врата, стъкло на предна лява врата, стъкло на предно ляво огледало за задно виждане, стъкло на предпоследен ляв прозорец, стъкло на последен десен прозорец, стъкло на габаритите, стоповете и задните мигачи и повреждане на каросерията чрез нанасяне на удари с метална щанга, настъпили на 16.03.2022 г. в резултат на виновно поведение на М. К. К., признат за виновен в извършване на престъпление по чл.216, ал.1 от НК с влязла в сила присъда – Споразумение № 151 от 03.08.2022 г., постановено по НОХД № 679 по описа за 2022 г. на Районен съд – Хасково, влязло в сила на 03.08.2022 г., ведно със законната лихва върху нея, считано от 16.03.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА М. К. К., ЕГН: *****, с адрес: *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, да заплати на ЕТ „Пламен Петков-Бултранс“, ЕИК 123540558, със седалище и адрес на управление град Стара Загора, ул. „Стоян Михайловски“ №4, *****, сумата от 1070,00 лева, представляваща направени разноски по делото.

ОСЪЖДА М. К. К., ЕГН: *****, с адрес: *****, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, да заплати по сметка на РС - Хасково сума в размер на 221,08 лева, представляваща дължима държавна такса по делото, както и сумата от 5,00 лева за държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за нейното събиране.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково:/п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: Г.А.